

16. nedeľa A

*Okrem teba niet Boha,
ktorý by sa staral o všetko. (Múd 12,13)*

Prvé čítanie

Kniha múdrosti 12,13.16-19

Okrem teba niet Boha, ktorý by sa staral o všetko; preto nemusíš dokazovať, že nesúdiš nespravodlivo.

Ved' tvoja moc je základ tvojej spravodlivosti a to, že si pánom všetkých, robí ťa zhovievavým ku všetkému. Svoju silu ukazuješ vtedy, keď neveria v tvoju zvrchovanú moc, a trestáš vzdor tých, čo ju poznajú.

Ty, panovník mocný, súdiš láskavo a spravuješ nás veľmi zhovievavo; ved' ti stačí len chcieť a máš moc poruke.

Takýmto počínaním si poučil svoj ľud, že spravodlivý človek má byť ľudský; a svojim synom dal si radostnú nádej, že po hriechu dávaš čas na pokánie.

Druhé čítanie

List Rimanom 8,26-27

Bratia a sestry, Duch prichádza na pomoc nám slabým, lebo my nevieme ani to, ako sa máme správne modliť. Ale sám Duch sa prihovára za nás nevysloviteľným vzdychaním.

A ten, ktorý skúma srdcia, vie, aký je úmysel Ducha, že sa prihovára za svätých tak, ako chce Boh.

Evanjelium

Matúš 13,24-30

Ježiš predniesol zástupom toto podobenstvo: "Nebeské kráľovstvo podobá sa človekovi, ktorý zasial dobré semeno na svoju roľu. Ale kým ľudia spali, prišiel jeho nepriateľ, prisial medzi pšenicu kúkoľ a odišiel.

Keď vyrástlo steblo a vyháňalo do klasu, ukázal sa aj kúkoľ. K hospodárovi prišli sluhovia a pýtali sa ho: 'Pane, nezasial si na svoju

roľu dobré semeno? Kde sa teda vzal kúkoľ?' On im odpovedal: 'To urobil nepriateľ.' Sluhovia mu povedali: 'Chceš, aby sme šli a pozbierali ho?' 'Nie,' odpovedal im, 'lebo pri zbieraní kúkoľa by ste mohli vytrhnúť aj pšenicu. Nechajte oboje rásť až do žatvy. V čas žatvy poviem žencom: Pozbierajte najprv kúkoľ, poviažte ho do snopov a spáľte. A čistú pšenicu zhromaždite do mojej stodoly.'"¹¹

Na zamyslenie

Všetky tri čítania zo Sv. Písma sa snažia v dnešný deň slovami rôznym spôsobom vyjadriť tie isté ľudské skúsenosti:

– Rast napreduje pomaly a neviditeľne, je potrebné starať sa o zárodok, pretože on má svoju nenahraditeľnú hodnotu. Prvé čítanie posilňuje tak našu nádej v to, že Boh dáva človeku vždy príležitosť pre rast a nový začiatok, zmenu ...

– Človek potrebuje opakované pripomínanie, že nemá stratiť zrak pre malé zárodky a znamenia. Tu sa ukazuje dôležitá životná skúsenosť: procesy obrátenia vyžadujú trpezlivosť a čas vedieť čakať.

– Nemôžeme sa vyhnúť kríze medzi tým, čo už je a tým, čo ešte nie je: my všetci sme na ceste ku dňu nášho dovŕšenia, a na tejto pútnickej ceste však neustále bolestivo pociťujeme našu slabosť a naše zlyhanie. Avšak Boží Duch pozná našu nedokonalosť a nenecháva nás na našej často veľmi náročnej životnej ceste samých. Druhé čítanie nám dodáva odvahu, že čas čakania spočíva na konečnom vládnutí Božieho kráľovstva a preto nemáme strácať nádej. Všetky tieto životné skúsenosti možno vidieť veľmi názorne v evanjeliu. Podobne ako hospodárovi sluhovia, chceli by sme hneď udrieť, zakročiť, keď nám niečo nepasuje. Je to pre nás ťažké veľkoryso a trpezlivo čakať. Naproti tomu sa hospodár stará predovšetkým o pšenicu: chcel by dobrému semenu nechať otvorené všetky možnosti pre rast a chce zabrániť tomu, aby bolo vytrhnuté mylne spolu s kúkoľom. Na rozdiel od svojich služobníkov, hospodár nevidí v prvom rade bujnosť kúkoľa, ale prisľúbenie, ktoré v sebe nesú malé klasy pšenice. K múdreému postoju mu pomáha jeho životná skúsenosť, že moment trpezlivosti môže zachrániť pred veľkým nešťastím a naopak, moment netrpezlivosti môže zničiť celý život.

Keď si to prenesieme do nášho osobného života, vynorí sa pár otázok: Kto si to môže dovoliť, zničiť zlé, bez toho, že by zároveň nezničil aj to dobré? Existujú vôbec čisto "zlí ľudia" alebo je v každom človeku niečo zlé a niečo dobré? Sme my sami vôbec schopní vedieť naisto rozlíšiť v našom vlastnom srdci "dobrú rastlinu" a "burinu, kúkoľ"; to dobré a to zlé? Naše vnútro možno tiež porovnať s veľkým poľom, na ktorom v žiadnom prípade nerastú len vzácne rastliny, ale tiež veľmi odolné neznáme byliny, o ktorých nevieme často hneď povedať, či sú užitočné alebo, či škodia. V tomto prípade je tiež lepšie nechať najprv povyrásť v sebe samom takúto "bylinu", ktorú nemožno hneď rozpoznať.

Pre Boha je vždy možné konať, a to aj vtedy, keď my ako ľudia už dlho žiadnu možnosť viac nevidíme. Boh je väčší a láskavejší. On vie čakať, On dá každému šancu a necháva každého kráčať svoju cestu až do konca. Pretože dobro a zlo, pravda a omyl sú neustále v sebe navzájom poprepletané. Neexistuje žiadne bludné učenie bez určitých pravdivých momentov, bodov a práve tak, aj každá viera je sprevádzaná ľudským zlyhaním a omylmi. My nie sme povolani na vyplienenie a zničenie, aby sme už teraz vytvorili dokonalú a "očistenú" ľudskú spoločnosť. Túto úlohu sieme s dôverou odovzdať, prenechať Bohu. V deň žatvy, On sám bude triediť pšenicu od kúkoľa. Potom aj nám sa otvoria oči a bude to pre nás možno veľké prekvapenie.

16. nedel'a A

*Okrem teba niet Boha,
ktorý by sa staral o všetko. (Múd 12,13)*

Prvé čítanie

Knihá múdrosti 12,13.16-19

Okrem teba niet Boha, ktorý by sa staral o všetko; preto nemusíš dokazovať, že nesúdiš nespravodlivo.

Veď tvoja moc je základ tvojej spravodlivosti a to, že si pánom všetkých, robí ťa zhovievavým ku všetkému. Svoju silu ukazuješ vtedy, keď neveria v tvoju zvrchovanú moc, a trestáš vzdor tých, čo ju poznajú.

Ty, panovník mocný, súdiš láskavo a spravuješ nás veľmi zhovievavo; veď ti stačí len chcieť a máš moc poruke.

Takýmto počínaním si poučil svoj ľud, že spravodlivý človek má byť ľudský; a svojim synom dal si radostnú nádej, že po hriechu dávaš čas na pokánie.

Druhé čítanie

List Rimanom 8,26-27

Bratia a sestry, Duch prichádza na pomoc nám slabým, lebo my nevieme ani to, ako sa máme správne modliť. Ale sám Duch sa prihovára za nás nevysloviteľným vzdychaním.

A ten, ktorý skúma srdcia, vie, aký je úmysel Ducha, že sa prihovára za svätých tak, ako chce Boh.

Evanjelium

Matúš 13,24-43

Ježiš predniesol zástupom toto podobenstvo: "Nebeské kráľovstvo podobá sa človekovi, ktorý zasial dobré semeno na svoju roľu. Ale kým ľudia spali, prišiel jeho nepriateľ, prisial medzi pšenicu kúkoľ a odišiel.

Keď vyrástlo steblo a vyháňalo do klasu, ukázal sa aj kúkoľ. K hospodárovi prišli sluhovia a pýtali sa ho: 'Pane, nezasial si na svoju roľu dobré semeno? Kde sa teda vzal kúkoľ?' On im odpovedal: 'To urobil nepriateľ.' Sluhovia mu povedali: 'Chceš, aby sme šli a pozbierali ho?' 'Nie,' odpovedal im, 'lebo pri zbieraní kúkoľa by ste mohli vytrhnúť aj pšenicu. Nechajte oboje rásť až do žatvy. V čas žatvy poviem žencom: Pozbierajte najprv kúkoľ, poviažte ho do snopov a spálte. A čistú pšenicu zhromaždite do mojej stodoly.'"

Predniesol im aj iné podobenstvo. Hovoril: "Nebeské kráľovstvo je ako horčičné zrnko, ktoré človek vzal a zasial na svoju roľu. Ono je síce najmenšie zo všetkých semien, ale keď vyrastie, je väčšie ako ostatné byliny a je z neho strom, takže prilietajú vtáci a hniezdia na jeho konároch."

Ďalšie podobenstvo im povedal: "Nebeské kráľovstvo je ako kvas, ktorý žena vezme a vmieša do troch mier múky, až sa všetko prekvasí."
Toto všetko hovoril Ježiš zástupom v podobenstvách a bez podobenstva im nič nehovoril, aby sa splnilo, čo predpovedal prorok: "Otvorím svoje ústa a budem hovoriť v podobenstvách, budem ohlasovať, čo je skryté od ustanovenia sveta."
Potom Ježiš opustil zástupy a vošiel do domu. Pristúpili k nemu jeho učeníci a povedali: "Vysvetli nám podobenstvo o kúkoli na roli!" On im odpovedal: "Rozsievateľ, ktorý rozsieva dobré semeno, je Syn človeka. Roľou je svet. Dobré semeno, to sú synovia Kráľovstva, kúkoľom sú synovia Zlého. Nepriateľ, ktorý kúkoľ zasial, je diabol. Žatva je koniec sveta a ženci sú anjeli.
Ako teda zbierajú kúkoľ a pália v ohni, tak bude aj na konci sveta. Syn človeka pošle svojich anjelov a vyzbierajú z jeho Kráľovstva všetky pohoršenia a všetkých tých, čo robia nepravosť, a hodia ich do ohnivej pece. Tam bude plač a škrípanie zubami. Vtedy sa spravodliví zaskvejú ako slnko v Kráľovstve svojho Otca.
Kto má uši, nech počuje."

Na zamyslenie

Všetky tri čítania zo Sv. Písma sa snažia v dnešný deň slovami rôznym spôsobom vyjadriť tie isté ľudské skúsenosti:

- Rast napreduje pomaly a neviditeľne, je potrebné starať sa o zárodok, pretože on má svoju nenahraditeľnú hodnotu. Prvé čítanie posilňuje tak našu nádej v to, že Boh dáva človeku vždy príležitosť pre rast a nový začiatok, zmenu ...
 - Človek potrebuje opakované pripomínanie, že nemá strátiť zrak pre malé zárodoky a znamenia. Tu sa ukazuje dôležitá životná skúsenosť: procesy obrátenia vyžadujú trpezlivosť a čas vedieť čakať.
 - Nemôžeme sa vyhnúť kríze medzi tým, čo už je a tým, čo ešte nie je: my všetci sme na ceste ku dňu nášho dovŕšenia, a na tejto pútnickej ceste však neustále bolestivo pociťujeme našu slabosť a naše zlyhanie. Avšak Boží Duch pozná našu nedokonalosť a nenecháva nás na našej často veľmi náročnej životnej ceste samých. Druhé čítanie nám dodáva odvalu, že čas čakania spočíva na konečnom vládnutí Božieho kráľovstva a preto nemáme strácať nádej.
- Všetky tieto životné skúsenosti možno vidieť veľmi názorne v evanjeliu. Podobne ako hospodárovi sluhovia, chceli by sme hneď udrieť, zakročiť, keď nám niečo nepasuje. Je to pre nás ťažké veľkoryso a trpezlivo čakať. Naproti tomu sa hospodár stará predovšetkým o pšenicu: chcel by dobrému semenu nechať otvorené všetky možnosti pre rast a chce zabrániť tomu, aby bolo vytrhnuté mylne spolu s kúkoľom. Na rozdiel od svojich služobníkov, hospodár nevidí v prvom rade bujnnosť kúkoľa, ale prisľúbenie, ktoré v sebe nesú malé klasy pšenice. K múdremu postoju mu pomáha jeho životná skúsenosť, že moment trpezlivosti môže zachrániť pred veľkým nešťastím a naopak, moment netrpezlivosti môže zničiť celý život.

Keď si to preniesieme do nášho osobného života, vynorí sa pár otázok: Kto si to môže dovoliť, zničiť zlé, bez toho, že by zároveň nezničil aj to dobré? Existujú vôbec čisto "zlí ľudia" alebo je v každom človeku niečo zlé a niečo dobré? Sme my sami vôbec schopní vedieť naisto rozlíšiť v našom vlastnom srdci "dobrú rastlinu" a "burinu, kúkoľ"; to dobré a to zlé? Naše vnútro možno tiež porovnať s veľkým poľom, na ktorom v žiadnom prípade nerastú len vzácne rastliny, ale tiež veľmi odolné neznáme byliny, o ktorých nevieme často hneď povedať, či sú užitočné alebo, či škodia. V tomto prípade je tiež lepšie nechať najprv povyrásť v sebe samom takúto "bylinu", ktorú nemožno hneď rozpoznať. Pre Boha je vždy možné konať, a to aj vtedy, keď my ako ľudia už dlho žiadnu možnosť viac nevidíme. Boh je väčší a láskavejší. On vie čakať, On dá každému šancu a necháva každého kráčať svoju cestu až do konca. Pretože dobro a zlo, pravda a omyl sú neustále v sebe navzájom poprepletané. Neexistuje žiadne bludné učenie bez určitých pravdivých momentov, bodov a práve tak, aj každá viera je sprevádzaná ľudským zlyhaním a omylmi. My nie sme povolani na vyplnenie a zničenie, aby sme už teraz vytvorili dokonalú a "očistenú" ľudskú spoločnosť. Túto úlohu smieme s dôverou odovzdať, prenechať Bohu. V deň žatvy, On sám bude triediť pšenicu od kúkoľa. Potom aj nám sa otvoria oči a bude to pre nás možno veľké prekvapenie.